

عنوان مقاله:

بررسی اثر تخریب مراتع بر مقدار کربن آلی، نیتروژن کل و معدنی خاک در دو منطقه از زیر حوزه آبخیز ونک

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

مسعود مومنی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد خاکشناسی

احمد جلالیان - استاد گروه خاکشناسی دانشگاه صنعتی اصفهان

محمود کلباسی - استاد گروه خاکشناسی دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

تغییر کاربری اراضی و چرای مفرط از عوامل مهم تخریب خاک بوده و کاهش حاصلخیزی و قدرت باروری خاک از مهمترین پیامدهای آن است. مواد آلی در بین شاخصهای کیفیت خاک از مهمترین آنها محسوب میشود و تاثیر مثبتی بر خصوصیات خاک دارد [1]. طبق نظر لاولند (2003) مواد آلی خاک کمپلکس پیچیده ای از تعدادی ویژگیهای خاک و چرخه عناصر غذایی بوده و مقدار آن تحت تاثیر نوع استفاده از زمین، نوع خاک، اقلیم و پوشش گیاهی قرار دارد [3]. نیتروژن مهمترین عنصر غذایی مورد نیاز برای کشاورزی است و از عوامل مهم تولید برای همه محصولات زراعی می باشد [2]. بخش زیادی از نیتروژن خاک به صورت آلی است و تبدیل آن به فرمهای معدنی قابل (به واسطه وجود میکروارگانیسمها اتفاق میافتد و متأثر از فاکتورهای مؤثر بر NO_3^- ، NH_4^+ - دسترس برای گیاه) 3 فعالیت میکروبی از جمله دما، رطوبت، pH و اکسیژن خاک است. حذف پوشش گیاهی و شخم زدن خاک با کاهش ظرفیت نگهداری آب در خاک از یک طرف و به هم زدن خاک از سوی دیگر موجب قرار گرفتن نیتروژن آلی در معرض اکسیژن و تجزیه بیشتر آن میشود. شخم زدن اراضی و چرای بیرویه دام نیز باعث تشدید فرسایش و خروج ذرات ریز غنی از نیتروژن از خاک میشود [4]. متأسفانه در سالهای اخیر شاهد بهره‌برداری بیرویه و نادرست از اراضی مرتعی و تبدیل آنها به دیمزار و همچنین ورود تعداد دام بیش از حد ظرفیت مراتع بودهایم که باعث افزایش فرسایش پذیری و کاهش قدرت باروری این خاکها شده است. این پژوهش به منظور بررسی اثر تغییر کاربری و چرای مفرط در مراتع زاگرس بر مقدار کربن آلیو نیتروژن خاک انجام شد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/23973>

